

Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere

Att.: Sundheds- og Ældreministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

23.02. 2017

Høring nr. 2 over udkast til lov om ændring af lov om anvendelse af tvang i psykiatrien, lov om rettens pleje, lov om socialtilsyn, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommuner, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab (oprettelse af specialiserede socialpsykiatriske afdelinger).

LAP – Landsforeningen Af nuværende og tidligere Psykiatribrugere takker for muligheden for at afgive vores høringssvar vedrørende ”2. høring - Lovforslag om oprettelse af specialiserede socialpsykiatriske afdelinger”.

LAP skal overordnet og generelt påpege, at den afvisning af lovforslaget vi udtrykte i 1. høringssvar stadig udtrykker vores holdning. Vi anser forslaget for unødigt, af flere årsager, og de ændringer som 2. udgave indeholder af teknisk art rører ikke ved de grundlæggende problematikker i forslaget.

Forslaget er i direkte modstrid til den bestræbelse som såvel ministeriet, psykiatridførerne, som de behandlings- og støttegivende instanser har tilstræbt siden strukturreformens ikrafttræden. Nemlig en fortløbende minimering af tvangsansendelse både som behandlingsprincip og som opdragende princip. Og der er til forundring for LAP ikke noget sted et forsøg på at inddrage de mange redskaber til at modvirke den, på baggrund af svigt og frustration opstående ”udadreagerende adfærd”. Gode og testede redskaber til forebyggelse af ”udadreagerende adfærd” findes allerede, og de er faktisk både afprøvet internationalt og herhjemme, bl.a. i kriminalforsorgen.

Derimod så indeholder lovforslaget stadig tilsidesættelse af flere af de af Danmark tiltrådte internationale konventioner.

Forslaget laver også en meget uklar sammenblanding af forskellige typer problemer ved at sammenblende socialpsykiatriske behov for støttet bolig i afgrænset periode, med patienter som har tilknyttet retspsykiatriske foranstaltninger. Og varetægtsfængslede i surrogat.

Det er ikke muligt for LAP at se en sammenhæng mellem disse gruppers meget forskellige behov, og vi oplever derfor lovforslaget som en kriminalisering af en gruppe med specifikke sociale støttebehov. Noget vi på det kraftigste må tage afstand fra.

I det hele taget så virker lovforslaget som en serie forringelser af retssikkerhed for den omhandlede gruppe af borgere med socialpædagogiske behov – jævnfør med grundlaget for kommunale bosteder med socialpædagogisk bemanning.

Forslaget indeholder stadig problemer i forhold til grundloven, til handicapkonventionen og menneskerettighedskonventionen og i forhold til visitationen. Hvor de folkevalgte medlemmer af visitationsgruppen ikke af LAP ses som adækvate i forbindelse med forståelse af et eventuelt behov.

Derud over skal vi anfægte ideen om at besøgende skal udsættes for div. personscanninger. Dette er ikke foreneligt med at boformen regnes ind under privatbolig med støtte, jævnfør serviceloven. Hvis ikke boformen hører under denne lovs regler om bolig, så er der tale om behandlingsafsnit og så er brugerbetaling i strid man kutymen for lægefaglig hjælp.

Allerede i forhold til det ovennævnte skal LAP derfor henstille til ministeren, at lovforslaget trækkes tilbage og at ministeren i samråd med psykiatriordførerne finder frem til at støtte kommunerne i den fornødne forebyggende opnormering af de eksisterende botilbud.

Dette begrundet i, at vi i LAP er bekendte med den kommunale nednormering af personale med over 60 %, hvilket kan ses som fremkaldende årsag til stigningen i voldsepisoder.

I det hele taget må vi forundres over, at man åbenbart ikke har set på borgeren/brugeren boende på boformen. Men tilsyneladende udelukkende på personalets behov for sikkerhed. Dette baserer på en ensidig opgørelse af problematikken.

Fx. ses de nedtonede tilfælde af selvmord ikke i overvejelserne, deres årsager skjules under "uventede dødsfald".

I henhold til grundloven skal de påtænkte muligheder for restriktioner, der her kan sammenlignes med frihedsberøvelse, være klare og entydige, hvilket må anses for umuligt at opfylde, med den nuværende blanding af persongrupper. Derfor må lovforslag ses som værende i strid med grundloven.

Et begreb som Psykisk Lidelse er ikke et videnskabeligt adækvat defineret begreb. Og derfor kan det ikke i lovmedholdelig relevans bruges.

Omkring visitation og opholdsforlængelse og tilbageførelse, er forslaget stadig på kollisionskurs med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Idet den der krævede objektivitet ikke ses tilgodeset i visitationsgruppens sammensætning.

I forhold til Handikapkonventionen er der seriøse problemer med begrebet frihedsberøvelse, som ikke må forekomme grundet længerevarende psykiske handicap.

Så igen strider lovforslaget også mod de af Danmark tiltrådte og ratificerede internationale konventioner. Og af den grund må LAP forlange at loven tages af bordet.

Det skal også bemærkes at hele strukturen omkring etablering af og drift af de påtænkte institutioner er så uklart, at det er umuligt at se om der er tale om hospitalsafsnit lagt i tilknytning til eksisterende afsnit medfinansieret af kommunale midler, som så vil gå fra de allerede eksisterende boformers driftsøkonomi. Eller der er tale om en ny art bosted under kommunernes ansvar, og derved reelt er inde under lov om social service.

Denne uklarhed forstærker oplevelsen af at loven er et forsøg på at kriminalisere mennesker med psykologiske socialpædagogiske behov, der grundet langvarig negligering og svigt er endt i frustrationspsykose. Ved at kriminalisere disse borgere forsøger man muligvis at frigøre sig fra nævnte konventioner.

På vegne af LAP's LandsLedelse

Steen Moestrup, Bo Steen Jensen og Hanne Skou Kadziola